İŞÇİLER :
GREV YAPAN
ARKADAŞLARINIZI
DESTEKLEYİN.

İŞÇİ BİRLİĞİ

İŞÇİLER
BİRLEŞİN

Demir Döküm İşçileri Yiğitçe Direndiler

YAŞASIN İŞÇİ MÜCADELESİ

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI TARİHİNİN EN ÖNEMLİ OLAYLARINDAN BİRİ DEMİR DÖKÜM İŞÇİLERİNİN YİĞİT MÜCADELESİDİR. YILLARDIR ÇOK DÜŞÜK ÜCRETLERLE ÇALIŞTIRILAN, SARI SENDİKA TARAFINDAN PATRONLARA SATILAN, KENDİ SENDİKALARI İŞVERENCE TANINMAYAN İŞÇİLER HAKLARINI ALMAK İÇİN DİRENİŞE GEÇTİLER.

Yiğitçe direnen işçiler arasında oğlunu arayan bir ana.

BAŞ YAZI

İŞÇİLER HAKLIDIR

İstanbul Demir Döküm Fabrikasının yiğit işçileri toplu sözleşme şartlarını uygulamayan ve işçilere eziyet eden fabrika müdürünün bu tutumuna karşı, fabrika yönetimini bizzat ele aldılar. Müdür ise selâmeti kaçmakta buldu. İşgalin dördüncü günü ise, fabrikaya polis sokmak istedi.

Bu korkunun sebebi nedir?

İşçiler günlerinin, gecelerinin, hayatlarının en büyük kısmını fabrika duvarları arasında geçirirken, yani fabrikalar bir anlamda zaten işçilerin işgali altındayken polis çağırılmıyor da, müdür fabrikadan kovulunca niye polis çağırılıyor.

Meselenin düğüm noktası da burada zaten! Ya işçiler:

«Hazır, müdürü patronu da kovmuşken, fabrika yönetimini bizzat ele almışken, biz bu fabrikayı kendi kendimize işletemez miyiz? Niçin bu adamları sırtımızda taşıyalım!» diye düşünmeğe başlayıp da Alpagutdaki işçi kardeşleri gibi kendi aralarında böyle bir örgüt kuruverirlerse nereye varır bu işin sonu? Bütün Türkiye fabrikalarındaki işçiler, patronları ve müdürleri fabrikalardan kovup fabrika yönetimini bizzat ele alırlarsa, patron ve müdür iktidarlarının hali ne olur.

Evet. Patron ve müdür iktidarı telâşa kapılarak işçinin üzerine polis gönderdi. Ama: bilinçli, yürekli, ne istediğini bilen işçiler bir araya gelip birlik oldu mu, onları hiç bir kuvvet yıkamaz. Kaynak makinası bir kere silâh haline geldi mi, tabancalar, kalkanlar, coplar zavallı çocuk oyuncaklarından daha gülünç duruma düşer. Sadece ve sadece haklı bir dâva uğruna mücadele edenler, kanlarının son damlasına kadar çarpışırlar. Patronların, müdürlerin emriyle isteméye istemeye hareket edenler ise işler kızışınca çil yavrusu gibi dağılırlar. Polisin yaptığı da bu oldu.

Patronlar! Müdürler! Bu ülke sizin çiftliğiniz değil. Bu ülke onu ellerinin hüneriyle, akıllarının ışığıyla işleyen işçilerin, köylülerin tüm emekçi halkın yurdudur, vatanıdır. Eğer içinizde bir parça namus kırıntısı kalmışsa, polisinizi fabrika yönetimini bizzat ele alan işçilerin üzerine değil, Türkiye topraklarını işgal eden Amerikan askerlerinin üzerine, yoksul köylünün hakkı olan topraları işgal etmiş olan toprak ağalarının üzerine gönderin! Yoksa, fabrikalarda yönetine bizzat ele alan işçilerin üzerine polis göndermesi, haksız yere işgal ettiğiniz koltuklardan tepetaklak yuvarlanacağınız günleri yakınlaştırmaktan başka işe yaramayacaktır...

YAŞASIN İŞÇİ HAKLARININ ZAFERİ
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ SINIFI

KÖPEK KİMDİR

Bunun üzerine fabrika yöneticileri işçilere büsbütün baskı yapmış, »Her gün iki kamyon ekmeği aç köpekler gibi yiyiyorsunuz.» diyerek bazı işçileri polise teslim etmek istemiştir. İşçiler bu sözü aynen müdüre iade etmişlerdir.

Kardeşler...

Şurasını gayet iyi bilsinler ki, bütün bu baskıların, hareketlerin ve uşakların hesapları bir kaç bin lira için çanak yalayan uşaklardan ve onların ağababalarından birgün mutlaka ama mutlaka sorulacaktır. Parfümlü elleri öpenler, pedikürlü ayakları yalayanlar, el etek öpüp yaltaklananlar ve efendileri, iyi bilsinler ki bütün bu yaptıkları yanlarına kalmayacaktır.

HAK VERİLMEZ ALINIR

Haklarını almak için bütün geçerli yolları deneyen işçiler, en sonunda fabrikaya el koymuşlar ve patronlardan lutuf beklemediklerini, hak larını alıncaya kadar mücadele edeceklerini bütün Türkiye ve dünya emekçilerine ilan etmişlerdir.

Cop, kalkan ve gaz bombaları ile saldırdılar. Ama umduklarını bulamadılar. Selâmeti kaçmakta ve saklanmakta buldular.

Hakları için direnen işçilere, polis, patronun isteği ile dört koldan sürüler halinde saldırdı.

POLİS SALDIRIYOR

Bu işe pek sinirlenen Türkiyenin en büyük patronu Vehbi KOÇ polis çağırmıştır. Grevin dördüncü günü sabahın alaca karanlığında binlerce kişilik kuvvetler halinde fabrikaya saldıran toplum polislerini, başta Demir Döküm işçileri ve civar fabrikaların kardeş işçileri olmak üzere bütün Silahtar halkı, kadın erkek, çoluk çocuk, kol kola, omuz omuz yiğitçe vuruşarak, demirle, taşla, sopayla, yumrukla, dişe diş mücadele sonucunda geri püskürtülmüşlerdir. İşçilerin nesilden nesile anlatılacak bu tarihi kahramanlığını dünya radyoları haber ajanslarında vermişlerdir.

TANKLAR GELİYOR

Ortalığı yatıştırmak ordu birlikleri işe müdahale etmiş, fabrika tank ve askeri birliklerle kordon altına alınmıştır. İşçiler dışarda ki mehmetçik kardeşlerine seslerini duyurmak için «İş-çi haklı-dır» ve «iş-çi-yiz hak-lı-yız» diye hep bir ağızdan seslenmişlerdir.

ZAFER MUTLAKA İŞÇİ SINIFININDIR

Demir Döküm işçilerinin bu yiğit mücadelelerinde bütün çevre fabrikalar, gençler ve çeşitli kuruluşlar desteklemişlerdir.

Kardeşler,

Bu da gösteriyorki Türkiye işçileri, köylüleri ve tüm emekçileri hızla uyanmakta, birleşmeye başlamakta, ve bütün işçiler ve emekçiler birbirlerini destekleyerek kendi mücadelelerine sımsıkı sarılmaktadır. Artık Türkiye işçileri önce yer yer, sonra tam bir birlik ve beraberlik içinde haklarını almak için sonuna kadar mücadele edeceklerdir.

Ve işte o zaman yani bütün Türkiye işçileri birleşip top yekün mücadeleye girdikleri zaman yiğit, mert ve çalışkan Türkiye halkı kurtuluşuna kavuşacaktır. Zafer mutlaka proleteryanın olacaktır.

YAŞASIN DEMİR DÖKÜMÜN YİĞİT İŞÇİLERİ

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİ

YAŞASIN İŞÇİ VE EMEKÇİLERİN DEVRİMCİ İKTİDARI

YAŞASIN İŞÇİ BİRLİĞİ

Demir Döküm İşçileri greve başladıkları gün, fabrikanın bulunduğu Silâhtarağa semtinde bulunan Rabak, Elektrometal, Şakir Zümre, Otoyay, Çelikyay ve Estaş fabrikalarının işçileri grev yerine gelerek grevci işçiler ile beraber olduklarını söylemişler ve aralarında topladıkları paraları grevci işçilere vermişlerdir. Yukarıdaki resimde, Rabak işçilerinin Demir Döküm fabrikasına bıraktıkları pankartı görüyorsunuz.

Grevin dördüncü günü polisin saldırması üzerine ise, Silâhtarağa'daki bütün fabrikalarda iş durmuş, işçiler ve çevre gecekondularda oturan işçi aileleri Demir Döküm işçilerine yardıma koşmuşlardır.

Silâhtarağa işçilerinin hareketi örnek bir davranıştır. Bir fabrikada grev olduğu vakit çevredeki işçiler, grevci işçilere her bakımdan yardım etmelidir.

EREĞLİ'DE GREV

Ereğli Demir - Çelik fabrikasındaki 40 kadar işçinin kurduğu uyarı **komitesi'nin**, yaptığı son toplantıya 1000 den fazla işçi katılmış ve **işçiler grev kararı** almışlardır. İşçilerin bağlı olduğu Metal-İş sendikası da, bu karara uymak zorunda kalmıştır. Böylece toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşmaya varılamayan Ereğli Demir - Çelik fabrikasında grev başlamıştır. Ancak etekleri tutuşan patron iktidarı, bu grevi bastırmak için çeşitli tertiplere girmiştir. İlk olarakta grevin ikinci günü, grevi durdurarak 30 gün ertelemiştir. Fakat işçiler patron iktidarının aldığı bu yanlış karara karşı hemen direnişe geçmişler ve büyük bir yürüyüş yapmışlardır. Ereğlili işçi kardeşlerimiz kararlıdır. Haklarını mutlaka alacak ve alacaklardır.

YAŞASIN İŞÇİ BİRLİĞİ

YAŞASIN İŞÇİ MÜCADELESİ

Murgul'da İkibin Bakır İşçisi Greve Gidiyor

Murgul bakır işletmelerinde çalışan 2000 devrimci işçi kardeşimiz greve gidiyor. Patron, Etibank Genel Müdürlüğüdür. Etibank işçi kardeşlerimizin toplu sözleşme isteğini red etmektedir. Bunun üzerine Murgul bakır işletmelerinde çalışan 2000 devrimci işçi kardeşimiz greve giderek, patronun burnunu kaf dağından indirmeye karar vermişlerdir. Murgul da bakır üreten devrimci işçi kardeşlerimizin mücadeleleri, elbette başarıyla sonuçlanacaktır. **Za fer onların ve bütün işçi sınıfınındır.**

İZMİT'TE İŞÇİ MÜCADELESİ GELİŞİYOR

Yurdun dört bir yanında gelişen işçi mücadelesine geçtiğimiz günlerde İzmitli işçiler de katılmıştır.

SEKA kağıt fabrikasındaki 2000 işçi fabrikadan, sendika binasına kadar bir yürüyüş yapmış ve sendikacılar ile patronları uyarmışlardır.

Öte yandan, Çayırova cam fabrikası işçileri de toplu sözleşme görüşmelerinde hakları verilmediği takdirde bir hafta sonra grev yapmaya karar vermişlerdir.

Artık işçiler uyanmıştır. **Hakları için birlik olup mücadele etmektedirler.** Sarı sendikaları uyarmak için **komiteler** kurmakta, grevler, yürüyüşler, mitingler yapmaktadırlar.

ZAFER İŞÇİ SINIFININDIR

YAŞASIN DİRENEN İŞÇİLER

YA VATANI SATANLAR

Narlıdere AP ilçe başkanı, dükkanında kaçak Amerikan sigarası ve içkisi satarken polisler tarafından baskınla yakalandı. Lafa gelince dini, imanı kimseye bırakmayan bu adamlar, para kazanmaya gelince her yola baş vurmaktan çekinmezler. Fakat işin acı tarafı şudur : O zavallı adam kaçak Amerikan sigarası satarken yakalandı ama, memleketin topraklarını parselleyerek Amerikalılara satan asıldolandırıcıları kim yakalayacak? Onları da elbet bir gün Türkiye halkı yakalayacak ve yaptıkları işin hesabını soracaktır.

ZENGİNLERİN RAHATI KAÇTI

Çeşmelerinden su yerine şarap akan İzmir Efes otelinde çalışan 500 işçinin greve gitmesi ile otelde istirahat buyuran zengin iş adamlarının fena halde rahatı kaçmıştır. Otelde zevk ve sefa içinde gün geçiren zenginler, bu grev üzerine hemen Turizm ve Tanıtma bakanına baş vurarak «bakan bey, ya bu işin çaresine bak, yada kendi başının çaresine bak» demişlerdir. Fakat,, TOLE-YİS sendikasına bağlı 500 otel işçisi kardeşimiz, haklarını almakta kararlı olduklarından greve devam etmişler ve haklarını almışlardır.

SINIFIMIZ İŞÇİ SINIFIDIR

Mücadelemiz Emperyalizme ve Kapitalizme Karşıdır

Türkiye geri kalmış bir kapitalist ülkedir. Amerika gibi dünya çapında sömürü ve saldırganlık sistemini sürdüren gelişmiş kapitalist ülkeler ise emperyalist ülkelerdir.

Kapitalizm, patronun işçiyi, büyük toprak sahiplerinin işe (tarım ürünlerini pazarlara sevk ederek) **köylüyü sömürdükleri bir düzendir.** Ayrıca Türkiye'de ortaçağ derebeyliğine (feodaliteye) benzeyen bir ağalık düzeni yer yer bulunmaktadır. İşte geri kalmış bir kapitalist ülke ki, hakim sınıflar yani sanayi ve tarım kapitalistleri ile ağalar halkı daha çok sömürebilmek için başta Amerika olmak üzere bütün emperylist ülelerle işbirliği yapmakta, aslan payını onlara verirken kendileri de yılda bilmem kaç milyonluk karlar sağlamaktadır. Oysa bu parayı yani **gerçek değeri yaratan işçiler, köylüler ve bütün emekçilerdir.**

O halde bütün emekçiler işçi sınıfı önderliğinde birleşip kendi emeklerini sömüren emperyalizme ve onun yerli uşakları olan Türkiyeli kapitalistlere ve de ağalara karşı mücadele etmelidirler.

Emekçiler derhal teşkilatlanmalı ve kurdukları teşkilatlarda bu mücadelenin yollarını araştırıp uygulamalıdırlar. İstanbulda kurulan **İşçi Birliği** bu iş için en güzel örnektir.

Günümüz sütün dünya emekçilerinin emperyalizme ve kapitalizme karşı mücadele ettikleri bir dönemdir. Yakın tarih, işçi sınıfı öncülüğünde yapılan bütün devrimci mücadelelerin mutlaka başarıya ulaştığını sayısız örnekleriyle ispatlamıştır.

O halde derhal BİRLEŞİP — BİRLİKTE MÜCADELEYE BAŞLAMALIYIZ.

Her işçi kendi iş yerinde arkadaşlarını uyarmalı ve düzenin kötülüklerini onlara anlatmalıdır.

Sonra işçiler gurup gurup ya da toplu halde bir araya gelip için de bulunduğumuz şu bozuk düzenden kurtulmanın yollarını araştırmalı, işçi ve emekçi sorunları üzerinde tartışmalıdır.

Her işçi bu **kapitalist düzenin bir gün mutlaka değişeceğini bilmeli ve kendisine önemli görevler düştüğünü anlamalıdır.** Emekçiden yana olan toplumcu ve devrimci kimselerle temas kurup emekçilere seslenen yazar, gazete ve dergileri okumalı ve çevresindekilere okutmalıdır.

Her sayı bu köşede mücadelemizi daha başarılı bir şekilde nasıl yürüteceğimizi tartışacağız.

Ama her şeyden önce bilmeliyiz ki BİRLEŞMEK VE TEŞKİLATLANMAK **mücadelemizin en önemli adımıdır.**

İŞÇİ BİRLİĞİ
Süleyman Sırrı Sok. 2/8 Yenişehir - Ankara
Sayı - 3 20-8-1969
Sahibi, Sorumlu md.
Adnan CELAYİR
SER Matbaası Necatibey Cad. 27/23
Yenişehir - ANKARA